Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2017. december 20.*

„Megsemmisítés iránti kereset – (EU) 2015/1289 végrehajtási határozat – Az euróövezet gazdasági és költségvetési felügyeletének keretében valamely tagállamra kiszabott bírság – Az érintett tagállam hiányára vonatkozó statisztikai adatok manipulálása – Joghatóság – 1173/2011/EU rendelet – A 8. cikk (1) és (3) bekezdése – 2012/678/EU felhatalmazáson alapuló határozat – A 2. cikk (1) és (3) bekezdése, valamint a 14. cikk (2) bekezdése – 479/2009/EK rendelet – A 3. cikk (1) bekezdése, a 8. cikk (1) bekezdése, valamint a 11. és 11a. cikk – Védelemhez való jog – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – A 41. cikk (1) bekezdése – A megfelelő ügyintézéshez való jog – EUMSZ 121., EUMSZ 126. és EUMSZ 136. cikk – A túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. jegyzőkönyv – A jogsértés megvalósulása – Valótlan adatszolgáltatás – A bírság meghatározása – A büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának elve”

A C-521/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2015. szeptember 29-én

a **Spanyol Királyság** (képviselik: A. Gavela Llopis, A. Rubio González és A. Sampol Pucurull, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Dumitriu-Segnana, A. F. Jensen és A. de Gregorio Merino, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: J. Baquero Cruz, J.-P. Keppenne, M. Clausen és F. Simonetti, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça és J. Malenovský (előadó) tanácselnökök, Juhász E., A. Borg Barthet, D. Šváby, A. Prechal, C. Lycourgos, M. Vilaras és E. Regan bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. április 4-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. június 1-jei tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelében a Spanyol Királyság a költségvetési hiányra vonatkozó adatoknak a Valenciai Autonóm Közösségen belüli manipulálása miatt Spanyolország által fizetendő pénzbírság kiszabásáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1289 tanácsi végrehajtási határozat (HL 2015. L 198., 19. o., helyesbítés: HL 2015. L 291., 10. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya

2 Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 51. cikke a következőképpen szól:

„Az [EUMSZ] 256. cikk[…] (1) bekezdésében foglaltaktól eltérve, továbbra is a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az [EUMSZ] 263. és [EUMSZ] 265. cikk[ben] említett azon keresetek elbírálására, amelyeket a tagállamok valamelyike nyújt be:

a) az Európai Parlament vagy a Tanács, illetve – amennyiben közösen járnak el – mindkettőjük valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt, kivéve

– a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján elfogadott határozatokat,

– a Tanács által az [EUMSZ 207. cikk] értelmében a kereskedelem védelmére vonatkozó valamely tanácsi rendelet alapján elfogadott jogi aktusokat,

– azokat a jogi aktusokat, amelyek révén a Tanács az [EUMSZ 291. cikk] harmadik francia bekezdésével összhangban a végrehajtási hatáskört maga gyakorolja;

[…]”

A gazdaság- és monetáris politikára vonatkozó rendelkezések

Az elsődleges jog

3 Az EUMSZ 119. cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok és az Európai Unió tevékenysége többek között magában foglalja egy olyan gazdaságpolitika bevezetését, amely a tagállamok gazdaságpolitikájának szoros összehangolásán és közös célkitűzések meghatározásán alapul.

4 Ennek keretében többek között az EUMSZ 121. cikk (3) bekezdése és az EUMSZ 126. cikk (2) bekezdése az Európai Bizottságot ruházza fel azzal a szereppel, hogy a tagállamok által szolgáltatott információk alapján megvizsgálja azok gazdasági és költségvetési helyzetét, valamint segítséget nyújt a Tanácsnak az őt e területen terhelő felügyeleti feladatkörének ellátásában.

5 A Tanács a maga részéről az EUMSZ 121. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően hatáskörrel rendelkezik arra, hogy figyelemmel kísérje és értékelje az egyes tagállamokban a gazdasági folyamatokat és az egyes tagállamok tekintetében meghatározott átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások tiszteletben tartását, valamint megteszi részükre a szükséges ajánlásokat. Ezenkívül az EUMSZ 126. cikk (6), (7), (9) és (11) bekezdése alapján jogosult annak megállapítására, hogy valamely tagállam egy tagállamban túlzott hiány alakult ki, vagy túlzott hiány kialakulásának veszélye áll fenn, valamint különböző ajánlásokat és határozatokat fogad e tagállamra vonatkozóan, köztük olyan határozatokat, amelyek e tagállamot felszólítják arra, hogy csökkentse a hiányát, továbbá bírság kiszabásáról szóló határozatokat. Végül a Tanács az EUMSZ 136. cikk (1) bekezdése alapján intézkedéseket fogadhat el azon tagállamokra vonatkozóan, amelyek pénzneme az euró, a költségvetési fegyelem és a költségvetési felügyelet összehangolásának és felügyeletének erősítésére, valamint e tagállamok tekintetében gazdaságpolitikai iránymutatások megállapítására, és az utóbbiak felügyeletének biztosítására.

6 E rendelkezéseket kiegészíti az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. sz. jegyzőkönyv (a továbbiakban: 12. sz. jegyzőkönyv).

A másodlagos jog

7 1997. július 7-én a Tanács több jogi aktust fogadott el, amelyek közös elnevezése „stabilitási és növekedési paktum”, és amely többek között a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendeletet (HL 1997. L 209., 1. o.) és a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendeletet (HL 1997. L 209., 6. o., helyesbítés: HL 1998. L 46., 20. o.) tartalmazza.

8 2011. november 16-án az Európai Parlament és a Tanács öt rendeletet és egy irányelvet fogadott el, amelyek a stabilitási és növekedési paktum mélyreható reformjának elvégzésére irányultak. E rendeletek közül kettő egyenként az 1466/97 és az 1467/97 rendeletet módosította. A további három célja a Tanács és a Bizottság által az EUMSZ 121. és az EUMSZ 126. cikk alapján gyakorolt gazdasági és költségvetési felügyelet megerősítése volt.

– Az 1173/2011/EU rendelet

9 Az előző pontban említett rendeletek között szerepel a költségvetési felügyelet euroövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 306., 1. o.), amely a megtámadott határozat jogalapját alkotja, és amely az EUMSZ 121. és az EUMSZ 136. cikken alapul.

10 E rendelet (7), (8), (16), (17) és (25) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(7) A Bizottságnak a megerősített felügyeleti eljárásban erőteljesebb szerepet kell játszania a tagállamokra lebontott értékelések, a nyomon követés, a helyszíni látogatások, az ajánlások és a figyelmeztetések tekintetében. [….]

(8) Az e rendelet céljainak elérése érdekében a tagállamokkal folytatandó állandó párbeszéd biztosításához a Bizottságnak felügyeleti látogatásokat kell tennie.

[….]

(16) A költségvetési hiányra és az államadósságra vonatkozó, az uniós gazdaságpolitikai koordináció szempontjából alapvető adatok akár szándékos, akár súlyos gondatlanságból eredő valótlan bemutatásától való elrettentés érdekében pénzbírságot kell kivetni az ezért felelős tagállamokra.

(17) A statisztikák manipulálása esetén kivetendő pénzbírság kiszámítására vonatkozó szabályok, valamint a Bizottság által ilyen esetek kivizsgálása során követendő eljárásra vonatkozó szabályok kiegészítése érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az [EUMSZ] 290. cikk[nek] megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a pénzbírság összegének megállapítására és a Bizottság általi vizsgálatok lefolytatására vonatkozó részletes kritériumokra vonatkozóan. […]

[…]

(25) A Tanácsnak felhatalmazást kell kapnia az ebben a rendeletben meghatározott szankciók alkalmazására vonatkozó egyedi határozatok elfogadására. A tagállamok gazdaságpolitikáinak az EUMSZ 121. cikk[…] (1) bekezdésében meghatározottak szerint a Tanácsban folytatott összehangolása részeként ezek az egyedi határozatok szervesen követik az EUMSZ 121. és [EUMSZ] 126. cikk[…] és az 1466/97/EK és az 1467/97/EK rendeletnek megfelelően a Tanács által elfogadott intézkedéseket.”

11 Az említett rendeletnek „A statisztikák manipulálásának szankciói” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Tanács a Bizottság ajánlása alapján eljárva határozhat úgy, hogy pénzbírságot szab ki arra a tagállamra, amely szándékosan vagy súlyos gondatlanságból a hiányra és az adósságra vonatkozó, az EUMSZ 121. és az [EUMSZ] 126. cikk[…], vagy az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló [12. sz.] jegyzőkönyv alkalmazása szempontjából lényeges adatokat valótlanul mutat be.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírságnak hatékonynak, visszatartó erejűnek és a valótlan bemutatás jellegével, súlyosságával, valamint időtartamával arányosnak kell lennie. A pénzbírság összege nem haladhatja meg az érintett tagállam [bruttó nemzeti összтermékének (GDP)] 0,2%-át.

(3) Az (1) bekezdésében említett valótlan bemutatás fennállásának megállapítása érdekében a Bizottság elvégezhet minden szükséges vizsgálatot. Vizsgálat indítása mellett dönthet, ha úgy találja, hogy lényeges jelek utalnak olyan tények létezésére, amelyek ilyen valótlan bemutatást valósítanak meg. A Bizottság a feltételezett valótlan bemutatásokat az érintett tagállam által tett megjegyzések figyelembevételével vizsgálja meg. […]

A vizsgálat befejezésekor és a javaslat Tanácsnak való benyújtása előtt a Bizottság lehetőséget biztosít az érintett tagállam számára, hogy meghallgassák a vizsgált ügyekkel kapcsolatban. A Bizottság a Tanács elé terjesztett javaslatát csak olyan tényekre alapozza, amelyekhez az érintett tagállamnak módja volt megjegyzéseket fűzni.

A vizsgálatok során a Bizottság teljes mértékben tiszteletben tartja az érintett tagállam védekezéshez való jogát.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkel kapcsolatban:

a) az (1) bekezdésben említett pénzbírság összege megállapításának részletes kritériumai;

[…]

c) a védekezéshez való jog biztosítását, az iratokba történő betekintést, a jogi képviseletet, a titoktartást, a határidőket és az (1) bekezdésben említett pénzbírságok beszedését célzó eljárás részletes szabályai.

[…]”

12 Ugyanezen rendeletnek „A szankciók igazgatási jellege” című 9. cikke értelmében a többek között a 8. cikk alapján kiszabott szankciók igazgatási jellegűek.

13 A 14. cikkének megfelelően az 1173/2011 rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését, 2011. november 23-át követő huszadik napon, azaz 2011. december 13-án lépett hatályba.

– *A 2012/678/EU felhatalmazáson alapuló határozat*

14 A Bizottság az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadta az 1173/2011 rendeletben foglaltak szerint a statisztikák manipulálásával kapcsolatos vizsgálatokról és pénzbírságokról szóló, 2012. június 29-i 2012/678/EU felhatalmazáson alapuló határozatot (HL 2012. L 306., 21. o.), amely 16. cikkének megfelelően az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését, 2012. november 6-át követő huszadik napon, azaz 2012. november 26-án lépett hatályba.

15 Ezen felhatalmazáson alapuló határozatnak „A vizsgálatok megindítása” című 2. cikke az (1) és a (3) bekezdésében többek között a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság az érintett tagállamot értesíti a vizsgálat megindítására irányuló határozatáról, ideértve azokat az információkat is, amelyek az adatok szándékos vagy súlyos gondatlanságból történő manipulálásából eredően az államháztartási hiányra és adósságra vonatkozó megtévesztő adatokra utaló komoly jelekre engednek következtetni.

[…]

(3) A Bizottság határozhat úgy is, hogy addig, amíg [az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló, 2009. május 25-i 479/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 145., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 139., 35. o.)] értelmében a Bizottság (Eurostat) által hozott határozat alapján módszertani látogatást nem tettek, nem indít vizsgálatot.”

16 Az említett felhatalmazáson alapuló határozatnak „A pénzbírság összegére vonatkozó kritériumok” című 14. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A Bizottság biztosítja, hogy az ajánlás szerinti pénzbírság hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen. A pénzbírságot egy referenciaösszeg alapján kell megállapítani, amelyet a (3) bekezdésben említett sajátos körülmények figyelembevételével lefelé vagy felfelé lehet módosítani.

(2) A referenciaösszeg egyenlő az értesítésben szereplő releváns években a túlzotthiány-eljárás keretében a megtévesztésnek a tagállam államháztartási hiánya vagy adóssága szintjére gyakorolt hatás 5%-ával. A nagyobb mértékű hatás a mérvadó.

(3) Figyelembe véve a 13. cikkben meghatározott maximális összeget, a Bizottság minden egyes esetben szükség esetén számításba veszi a következő körülményeket:

[…]

c) azt, hogy a megtévesztés egyetlen szerv közreműködésével jött létre, vagy kettő vagy több szerv együttes tevékenységének az eredménye;

[…]

e) a megtévesztés megállapítása és a vizsgálatok során az érintett tagállam által tanúsított igyekezet és együttműködés vagy adott esetben az akadályoztatás mértékét.”

– A 479/2009 rendelet

17 A 2010. július 26-i 679/2010/EK tanácsi rendelettel (HL 2010. L 198., 1. o.) módosított 479/2009 rendeletet (a továbbiakban: 479/2009 rendelet) az (1) preambulumbekezdése szerint abból a célból fogadták el, hogy kodifikálják az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról szóló, 1993. november 22-i 3605/93/EK tanácsi rendeletet (HL 1993. L 332., 7 o.), amely 1994. január 1-jén lépett hatályba, és amelyet később több alkalommal módosítottak. A 479/2009 rendelet 19. cikkének megfelelően az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését, 2009. június 10-ét követő huszadik napon, azaz 2009. június 30-án lépett hatályba.

18 A 479/2009 rendelet (9) és (10) preambulumbekezdése kimondja:

„(9) A Bizottság mint statisztikai hatóság szerepét ebben az összefüggésben ténylegesen az Eurostat tölti be a Bizottság nevében. A közösségi statisztikák előállítása tekintetében Bizottságra ruházott feladatok végrehajtásáért felelős bizottsági szervezeti egységként [helyesen: szolgálatként], az Eurostat a közösségi statisztikák előállítása tekintetében […] a pártatlanság, a megbízhatóság, a tárgyszerűség, a költséghatékonyság, a statisztikai adatok bizalmas kezelése és az átláthatóság elvének megfelelően [köteles] ellátni[…] feladatait. A nemzeti és közösségi statisztikai hivatalok függetlenségéről, integritásáról és elszámoltathatóságáról szóló, 2005. május 25-i bizottsági ajánlás nemzeti és közösségi statisztikai hatóságok által történő végrehajtásának erősítenie kell a szakmai függetlenség elvét, fokoznia kell a források megfelelő voltát, és javítania kell a statisztikai adatok minőségét.

(10) A […] Bizottság nevében eljáró Eurostat felel a túlzott hiány esetén követendő eljárással kapcsolatos statisztikai adatok minőségének értékeléséért, és azok rendelkezésre bocsátásáért […]”

19 E rendeletnek „Az adatszolgáltatás szabályai és alkalmazási köre” című II. fejezete többek között tartalmazza annak 3. és 6. cikkét.

20 Az említett rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok évente kétszer teljesítenek adatszolgáltatást a Bizottság (Eurostat) részére a tervezett és tényleges kormányzati hiányukról és államadósságuk szintjéről, először az adott év (n. év) április 1-jét megelőzően, másodszor az n. év október 1-jét megelőzően.

[….]

(2) Az n. év április 1-je előtt a tagállamok:

a) adatot szolgáltatnak a Bizottságnak (Eurostatnak) az n. évre vonatkozó tervezett kormányzati hiányukról, naprakész becslést adnak az n–1. évre vonatkozó tényleges kormányzati hiányukról és az n–2., n–3. és az n–4. évekre vonatkozó tényleges kormányzati hiányukról;

[…]”

21 Ugyanezen rendelet 6. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot (Eurostatot) a kormányzati hiányuk és államadósságuk már jelentett tény- és tervadatainak bármely jelentős felülvizsgálatáról, amint a számadatok rendelkezésre állnak.”

22 A 479/2009 rendeletnek „Az adatok minősége” című III. fejezete többek között a 8., 11. és 11a. cikkét tartalmazza.

23 E rendelet 8. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A Bizottság (Eurostat) rendszeresen értékeli mind a tagállamok által szolgáltatott tényadatok, mind az ezek alapjául szolgáló, az ESA 95 alapján összeállított kormányzati szektorszámlák […] minőségét. A tényadatok minősége a statisztikai adatok elszámolási szabályoknak való megfelelését, hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és ellentmondás-mentességét jelenti. […]”

24 Az említett rendelet 11. cikke a következőket írja elő:

„(1) A Bizottság (Eurostat) folyamatos párbeszédet folytat a tagállamok statisztikai hatóságaival. E célból a Bizottság (Eurostat) rendszeres konzultációs látogatásokat, illetve esetleges módszertani látogatásokat tesz minden tagállamban.

(2) A konzultációs és módszertani látogatások szervezésekor a Bizottság (Eurostat) az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.”

25 Ugyanezen rendelet 11a. cikke értelmében:

„A konzultációs látogatások célja a megküldött adatok felülvizsgálata, módszertani kérdések vizsgálata, a kimutatásokban leírt statisztikai eljárások és adatforrások megvitatása, valamint az elszámolási szabályok betartásának értékelése. A konzultációs látogatásokat a megküldött adatok minőségével összefüggő kockázatok vagy potenciális problémák feltárására kell felhasználni.”

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

26 2012. március 30-án a Spanyol Királyság adatokat szolgáltatott az Európai Unió Statisztikai Hivatala (Eurostat) részére a költségvetési hiányának tervezett és tényleges összegéről a 2008–2012. évek vonatkozásában, és csatolta a megfelelő adatokat (a továbbiakban: 2012. március 30-i adatszolgáltatás).

27 2012. május 17-én a Spanyol Királyság tájékoztatta az Eurostatot arról, hogy e hiányok összegét felül kell vizsgálni azon tény figyelembevétele érdekében, hogy bizonyos autonóm közösségeknek a 2008–2011. években nagyobb összegű kiadásokat fizettek ki, mint amelyeket a 2012. március 30-i adatszolgáltatás keretében közölt összegek megállapítása érdekében figyelembe vettek. E be nem jelentett kiadások összege 4,5 milliárd eurót tett ki (azaz a GDP több mint 0,4%-át), amelyből 1,9 milliárd euró (azaz a GDP közel 0,2%-a) kizárólag a Comunitat Valenciana (Valencia autonóm közösség, Spanyolország) vonatkozásában.

28 Ezen információ alapján az Eurostat több látogatást tett Spanyolországban 2012 májusában, júniusában és szeptemberében, valamint 2013 szeptemberében.

29 Az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság elfogadta a spanyolországi statisztikák manipulálásával kapcsolatos vizsgálat megindításáról szóló, 2014. július 11-i C(2014) 4856 határozatot (a továbbiakban: vizsgálat megindításáról szóló határozat).

30 2015. május 7-én a Bizottság elfogadott egy jelentést, amelyben megállapította, hogy a Spanyol Királyság az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében valótlan adatokat szolgáltatott a hiányára vonatkozóan. Pontosabban úgy vélte, hogy e tagállam súlyosan gondatlanul járt el, amikor a 2012. március 30-i adatszolgáltatásában valótlan adatokat közölt a Valencia autonóm közösség beszámolójával kapcsolatban, noha a Sindicatura de Comptes de la Comunitat Valenciana (Valencia autonóm közösség számvevőszéke, Spanyolország) minden évben jelezte, hogy az Intervención General de la Generalitat Valenciana (Valencia autonóm közösség könyvvizsgáló hivatala, Spanyolország) jóváhagyta a bizonyos egészségügyi kiadások elkönyvelésének hiányához és az üzleti évre vonatkozó beszámoló elvével kapcsolatos szabálytalanságokat tartalmazó beszámolókat. Ezen okból a Bizottság azt javasolta a Tanácsnak, hogy fogadjon el a Spanyol Királyságra bírságot kiszabó határozatot.

31 2015. július 13-án a Tanács elfogadta a megtámadott határozatot, amelyben megállapította, hogy a Spanyol Királyság súlyos gondatlanságból valótlan adatokat szolgáltatott az Eurostat részére 2012 márciusában (az (5) preambulumbekezdés), és meghatározta az említett tagállamra kiszabandó bírság összegét (a (6)–(13) preambulumbekezdés). E célból a Tanács először is megállapította, hogy a szóban forgó adatszolgáltatások hatását figyelembe véve a bírság referenciaösszegét a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdésével összhangban 94,65 millió euróban kell meghatározni. Ezt követően úgy vélte, hogy az említett összeget csökkenteni kell a különböző enyhítő körülmények figyelembevétele érdekében, amelyek különösen azon tényhez kapcsolódnak, hogy egyetlen regionális hatóság volt ezen adatszolgáltatások forrása, valamint azon körülményhez, hogy a nemzeti statisztikákért felelős hatóságok együttműködtek a vizsgálatban.

32 A megtámadott határozat 1. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A Tanács 18,93 millió [euró] összegű bírságot szab ki (a Spanyol Királyságra) a költségvetési hiányra vonatkozó adatok súlyos gondatlanságból eredő valótlan bemutatása miatt, amint azt a spanyolországi statisztikáknak az 1173/2011/EU rendelet szerinti manipulálásával kapcsolatos vizsgálatról szóló (bizottsági) jelentés meghatározza.”

33 A megtámadott határozatot 2015. július 20-án közölték Spanyolországgal, azt megelőzően, hogy azt 2015. július 28-án közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

34 A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:

– elsődlegesen semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– másodlagosan csökkentse a megtámadott határozatban kiszabott bírság összegét azzal, hogy azt az 1173/2011 rendelet hatálybalépését követő időszakra korlátozza; és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

35 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy a kereset elbírálása az Európai Unió Törvényszékének hatáskörébe tartozik, és azt utalja vissza hozzá;

– ennek hiányában utasítsa el a keresetet; és

– a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

36 A Bíróság elnöke 2016. január 26-i végzésével megengedte a Bizottság beavatkozását a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

A hatáskörről

A felek érvei

37 A Tanács és a Bizottság arra hivatkozik, hogy a kereset olyan jogi aktus ellen irányul, amellyel a Tanács az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésének megfelelően végrehajtási hatáskört gyakorolt, és ezért annak elbírálása az Európai Unió Bírósága alapokmánya 51. cikke első bekezdése a) pontja harmadik francia bekezdésének alkalmazásával a Törvényszék hatáskörébe tartozik. A statisztikák manipulálása esetén a tagállamokra bírságot kiszabó határozatok elfogadására vonatkozó, az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő hatáskör ugyanis csupán akkor tekinthető az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében vett végrehajtási jogkör gyakorlásának körébe tartozónak, ha hozzájárul e rendelet egységes végrehajtásához. Ezenkívül, ahogyan az említett rendelet (25) preambulumbekezdése kimondja, ilyen jogkört a Tanács, nem pedig a Bizottság részére indokolt biztosítani.

38 A Spanyol Királyság erre lényegében azt a választ adja, hogy vitatható a megtámadott határozatnak az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében vett végrehajtási határozatként való minősítése, mivel az 1173/2011 rendelet (25) preambulumbekezdése azon egyéni határozatokat, amelyekkel a Tanács a statisztikák manipulálása esetén a tagállamokra szankciókat alkalmaz, nem az említett rendelet egységes végrehajtási feltételei biztosításának szükségességéhez, hanem az említett intézmény részére az EUM-Szerződés által a gazdaság területén közvetlenül biztosított hatáskörökhöz kapcsolja.

A Bíróság álláspontja

39 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 51. cikke első bekezdésének a) pontja értelmében az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésében kimondott szabálytól eltérve az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartoznak az EUMSZ 263. és EUMSZ 265. cikkben említett megsemmisítés iránti és intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetek, amelyeket egyfelől a tagállamok valamelyike nyújt be, másfelől amelyek az Európai Parlament vagy a Tanács, illetve – amennyiben közösen járnak el – mindkettőjük valamely jogi aktusa ellen irányulnak.

40 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya ugyanezen rendelkezésének harmadik francia bekezdése alapján azonban nem tartoznak e fenntartott hatáskörbe többek között azok a jogi aktusok, amelyekkel a Tanács az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésének megfelelően végrehajtási hatásköröket gyakorol.

41 A jelen ügyben olyan megsemmisítés iránti keresetről van szó, amelyet egyfelől tagállam terjesztett elő, másfelől amely a Tanácsi jogi aktusa ellen irányul. E kereset tehát a Bíróság hatáskörébe tartozik, kivéve ha a megtámadott határozat olyan jogi aktusnak minősül, amellyel a Tanács az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése értelmében vett végrehajtási hatáskört gyakorolt.

42 Az utóbbi rendelkezés szerint, ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben, valamint a közös kül- és biztonságpolitika keretében a Tanácsra.

43 E vonatkozásban először is rá kell mutatni, hogy az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése nem az egyetlen olyan uniós jogi rendelkezés, amely végrehajtási hatáskört biztosít a Tanács számára. Az elsődleges jog egyéb rendelkezései ugyanis közvetlenül biztosíthatnak számára ilyen hatáskört (lásd ebben az

értelemben: 2014. november 26-i Parlament és Bizottság kontra Tanács ítélet, C-103/12 és C-165/12, EU:C:2014:2400, 50. pont; 2016. szeptember 7-i Németország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-113/14, EU:C:2016:635, 55. és 56. pont). Egyébiránt a másodlagos jogi aktusok az EUMSZ 291. cikk által létrehozott rendszeren kívül is hozhatnak létre hatásköröket (lásd ebben az értelemben: 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-270/12, EU:C:2014:18, 78–86. és 98. pont).

44 Ezt követően, mivel a megtámadott határozatot, tekintettel arra, hogy jogsértést állapít meg, és annak elkövetőjével szemben szankciót alkalmaz a Tanács részére az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében biztosított hatáskörök alkalmazásával, végrehajtási hatáskörben hozott jogi aktusnak kell tekinteni (lásd analógia útján: 1992. október 27-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-240/90, EU:C:1992:408, 38. és 39. pont; 2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 36. pont), és mivel az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése a Tanács ilyen hatásköre gyakorlásának csak az egyik lehetséges jogalapját képezi, a jelen ügyben meg kell határozni, hogy e hatáskör ténylegesen e rendelkezésből származik-e.

45 E célból az EUMSZ 291. cikket egészében kell figyelembe venni, annak (2) bekezdését nem lehet az (1) bekezdésétől függetlenül értelmezni, amely utóbbi úgy rendelkezik, hogy a tagállamok nemzeti jogukban elfogadják a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

46 Az EUMSZ 291. cikk kétségkívül az EUM-Szerződés intézményi és pénzügyi rendelkezésekről szóló hatodik része I. címe 2. fejezetének „Az Uniós jogi aktusai” című 1. szakaszában található. E cikk azonban, ahogyan az (1) és (2) bekezdésének szövegéből következik, nem vonatkozik az Unió valamennyi jogi aktusára, hanem azoknak csak egy konkrét kategóriájára, azaz a „kötelező erejű jogi aktusokra”. Az említett bekezdések mindegyikében szereplő, „kötelező erejű jogi aktusok” fogalmára történő e hivatkozás szükségessé teszi e fogalom értelmének az EUMSZ 291. cikk egésze vonatkozásában történő meghatározását.

47 E tekintetben, míg az EUMSZ 291. cikk (1) bekezdése kimondja azt az elvet, amely szerint a különböző tagállamok kötelesek nemzeti jogukban elfogadni a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket, e cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ugyanezen jogi aktusok végrehajtási hatásköröket biztosítanak a Bizottság vagy a Tanács részére minden olyan esetben, amikor azok egységes végrehajtására van szükség. Ilyen helyzetben ugyanis az említett jogi aktusok egységes végrehajtásának célja kizárja, hogy azokat különböző tagállamok a saját belső joguk alapján hozott intézkedések útján hajthassák végre, aminek egyértelmű eredménye az esetlegesen különböző nemzeti végrehajtási intézkedéseknek az uniós jogrendben való egyidejű jelenlétéből eredő eltérés veszélye.

48 Ebből következően meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdése csak azon kötelező erejű jogi aktusokra vonatkozik, amelyeket főszabály szerint a tagállamok hajtanak végre azokhoz hasonlóan, amelyekre az EUMSZ 291. cikk (1) bekezdése utal, de amelyeket az előbbiekkel ellentétben egy meghatározott okból nem az egyes érintett tagállamok által elfogadott intézkedések útján, hanem a Bizottság vagy a Tanács által kell végrehajtani az Unión belüli egységes alkalmazásuk biztosítása érdekében.

49 Márpedig egyértelműen nem ez valósul meg olyan jogi aktus esetében, amely bírság tagállamokra történő kiszabására vonatkozó hatáskört hoz létre. Az ilyen jogi aktus ugyanis egyáltalán nem alkalmas arra, hogy azt a tagállamok hajtsák végre, mivel az ilyen végrehajtás azzal jár, hogy kényszerítő intézkedést fogadnak el valamelyikükkel szemben.

50 A fenti elemzést megerősíti továbbá a Bíróság részére fenntartott hatáskörök alóli, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 51. cikke első bekezdése a) pontjának második és harmadik francia bekezdésében foglalt kivételek együttes olvasata. E vonatkozásban, az említett rendelkezés harmadik francia bekezdésének olyan értelmezése, amely azzal jár, hogy az abban foglalt kivétel hatálya alá kell tartoznia a Tanács által elfogadott valamennyi végrehajtási intézkedésnek, az ugyanazon rendelkezés

második francia bekezdésében szereplő kivételt teljes mértékben megfosztja a hatékony érvényesüléstől. Az utóbbi kivétel ugyanis a Tanács által az EUMSZ 207. cikk értelmében valamely kereskedelempolitikai védintézkedésekkel kapcsolatos rendelet alapján elfogadott jogi aktusokra vonatkozik, és ily módon éppen olyan helyzetre vonatkozik, amelyben ezen intézmény uniós jogi aktust hajt végre.

51 E körülményekre tekintettel a megtámadott határozathoz hasonló határozat nem tekinthető olyannak, mint amelyet a Tanács részére az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésével összhangban biztosított végrehajtási hatáskör gyakorlása keretében fogadtak el.

52 Egyébként meg kell állapítani, hogy az 1173/2011 rendelet, amely alapján a megtámadott határozatot elfogadták, nem tartalmaz hivatkozást az EUMSZ 291. cikk (2) bekezdésére.

53 Ezenkívül e rendelet az EUMSZ 121. és EUMSZ 136. cikken alapul, ahogyan az a jelen ítélet 9. pontjában is szerepel. Márpedig olyan hatáskörnek a Tanács részére történő biztosítását, amelynek a gyakorlását e határozat megtestesíti, nem az említett rendelet egységes végrehajtása biztosításának szükségessége igazolja, hanem ahogyan annak (16) és (25) preambulumbekezdése említi, azon célkitűzés, hogy visszatartsa a tagállamokat attól, hogy a Tanácsra az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikkben a tagállamok gazdaságpolitikái és költségvetési politikái összehangolásának és felügyeletének területén ruházott feladatok ellátásához alapvető fontosságú adatokra vonatkozóan valótlan adatszolgáltatást teljesítsenek.

54 Ebből következik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik a jelen kereset elbírálására.

A keresetről

55 Keresete alátámasztásául a Spanyol Királyság négy jogalapra hivatkozik, amelyeket egyenként a védelemhez való jog megsértésére, a megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére, a jogsértés hiányára és a Tanács által rá kiszabott bírság aránytalan jellegére alapít.

Az első, a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

56 A Spanyol Királyság arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti a védelemhez való jogait, amelyeket az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése és a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat biztosít, amennyiben e határozat olyan információkra támaszkodva ró a terhére valamely jogsértést, amelyeket a Spanyolországban 2012 májusában, júniusában és szeptemberében, valamint 2013 szeptemberében tett több látogatás során gyűjtöttek össze.

57 Egyrészről ugyanis azon első három látogatásra, amelyek során ezen információkat összegyűjtötték, olyan időpontban került sor, amikor a védelemhez való jogot még nem biztosították azon tagállamoknak, amelyek az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésére alapított vizsgálati eljárások tárgyát képezték, mivel a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat még nem lépett hatályba. Ezenkívül ezen információk összességét még a vizsgálati eljárás 2014. júliusi megindítását megelőzően, tehát az említett felhatalmazáson alapuló határozat által előírt eljárás keretein kívül és a tájékoztatáshoz való jog megsértésével gyűjtötték össze, amely jogot az említett felhatalmazáson alapuló határozat garantálja az érintett tagállam részére. Ugyanezen felhatalmazáson alapuló határozat arra kötelezi a Bizottságot, hogy módszertani látogatást tegyen a vizsgálati eljárás megindítását megelőzően, ilyen látogatásra azonban a jelen esetben nem került sor.

58 Másrészről azok a feltételek, amelyek mellett az említett információkat összegyűjtötték, nem felelnek meg az uniós jogalkotó által a védelemhez való jog tiszteletben tartásának biztosítása érdekében kimondott követelményeknek. E tekintetben a Spanyol Királyság arra hivatkozik, hogy a 479/2009 rendelet nem minősül olyan jogalapnak, amely az Eurostatot felhatalmazza az esetlegesen az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett valótlan adatszolgáltatásokkal kapcsolatos információk összegyűjtésére, és hogy nem tájékoztatták előzetesen a jelen ügyben teljesített látogatások valós céljáról. E körülmények között a spanyol hatóságok annak előrelátása nélkül működtek együtt a Bizottsággal, hogy az említett intézmény által összegyűjtött információkat később valamely vizsgálati eljárás megindítása igazolásának céljából használják fel.

59 A Tanács, amelyet a Bizottság támogat, erre először is azt a választ adja, hogy a vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatot megelőző látogatásokat a 479/2009 rendelet alapján, és azzal a céllal szervezték, hogy a Spanyol Királyság által a 2012 áprilisában teljesített ideiglenes közlést követően 2012 májusában bejelentett felülvizsgált adatokat ellenőrizzék.

60 Másodszor a Bizottság a vizsgálat megindításáról szóló határozattól kezdve tiszteletben tartotta a Spanyol Királyság védelemhez való jogát. Közelebbről az említett határozat közlése alkalmával e tagállamot értesítette azokról a birtokában lévő információkról is, amelyek a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozatnak megfelelően megtévesztő adatokra utaló komoly jelekre engednek következtetni. Ezt követően elmondható, hogy a Bizottság tiszteletben tartotta a Spanyol Királyság részére az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében biztosított különböző jogokat. Mindenesetre, még ha meg is sértették volna a védelemhez való jogot, a Spanyol Királyság nem bizonyítja, hogy e jogsértés hatással volt az eljárás eredményére, és ezért igazolja a megtámadott határozat megsemmisítését.

A Bíróság álláspontja

61 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog általános elvének minősül minden olyan eljárásban, amely valamely személlyel szemben indult, és e személynek sérelmet okozó aktust eredményezhet, amely elvet egyrészt még az erre vonatkozó konkrét rendelkezések hiányában is alkalmazni kell, másrészt ezen elv megköveteli, hogy azon személyt, akivel szemben ilyen eljárás indult, olyan helyzetbe kell hozni, hogy a terhére rótt tényekkel és az uniós jog neki felrótt megsértésével kapcsolatos álláspontját megfelelően ismertethesse olyan határozat meghozatalát megelőzően, amely az utóbbi érdekeit érezhetően érinti (lásd ebben az értelemben: 1986. július 10-i Belgium kontra Bizottság ítélet, 40/85, EU:C:1986:305, 28. pont; 1992. február 12-i Hollandia és társai kontra Bizottság ítélet, C-48/90 és C-66/90, EU:C:1992:63, 44. és 45. pont; 2016. június 14-i Marchiani kontra Parlament, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 51. pont).

62 A jelen esetben nem vitatott, hogy a megtámadott határozat olyan információkra támaszkodik, amelyeket a Bizottság egyik szolgálata, azaz az Eurostat gyűjtött össze a Spanyolországban 2012 májusában, júniusában és szeptemberében, valamint 2013 szeptemberében, azaz a vizsgálat megindításáról szóló határozat 2014. július 11-i elfogadását megelőzően, és három esetében a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 2012. november 26-i hatálybalépését megelőzően teljesített látogatások során.

63 Meg kell tehát vizsgálni először is, hogy azon körülmény miatt, miszerint ezen információkat a fenti két eseményt megelőzően gyűjtötték össze, a megtámadott határozat sérti-e a védelemhez való jogot.

64 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az olyan vizsgálati eljárásokat illetően, mint amelyekből a megtámadott határozat ered, a Parlament és a Tanács különleges rendelkezéseket fogadott el a védelemhez való jog tiszteletben tartásának biztosítása érdekében. Ezek az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében szerepelnek, és az utóbbi hatálybalépése, azaz 2011. december 13. óta alkalmazandók. A Bizottság vizsgálat indítása mellett dönthet, ha úgy találja, hogy komoly jelek utalnak olyan tények fennállására, amelyek ilyen valótlan adatszolgáltatásnak minősülhetnek. Ezenkívül

ugyanezen rendelkezések előírják az említett intézmény számára, hogy e hatáskör gyakorlása esetén tartsa teljes mértékben tiszteletben az érintett tagállam védelemhez való jogát, és pontosabban vegye figyelembe az említett tagállam által a vizsgálat során előterjesztett észrevételeket, valamint hallgassa meg e tagállamot azt megelőzően, hogy határozatjavaslatot terjesztene a Tanács elé, annak érdekében, hogy e javaslat kizárólag azokon a tényeken alapuljon, amelyek tekintetében az említett tagállam észrevételt tehetett.

65 A Bizottság tehát nemcsak jogosult 2011. december 13. óta arra, hogy információkat gyűjtsön az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett olyan tények fennállására utaló komoly jelek vonatkozásában, amelyek valótlan adatszolgáltatásoknak minősülhetnek az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében, hanem köteles is ezen információk összegyűjtésére azt megelőzően, hogy az említett rendelet 8. cikkének (3) bekezdése alapján bármilyen vizsgálati eljárást indítana, amelynek keretében a tagállam számára biztosított védelemhez való jog teljes körű tiszteletben tartását ezt követően biztosítani kell.

66 E körülmények között meg kell állapítani, hogy mivel a jelen esetben a Spanyolországban teljesített különböző látogatásokat 2012 májusa óta, tehát az 1173/2011 rendelet 2011. december 13-i hatálybalépését követően szervezték, azon tényből adódóan, hogy az Eurostat azok alkalmával összegyűjtötte a jelen ítélet 62. pontjában említett információkat, a megtámadott határozat nem sérti a védelemhez való jogot.

67 Másodszor a Spanyol Királyság arra alapított érveit illetően, hogy azok a feltételek, amelyek mellett az említett információkat összegyűjtötték, nem felelnek meg az uniós jogalkotó által a védelemhez való jog tiszteletben tartásának biztosítása érdekében kimondott követelményeknek, meg kell állapítani, hogy az érintett tagállam, ahogyan a jelen ítélet 64. pontjából kitűnik, főszabály szerint az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében szabályozott vizsgálati eljárás megindítását követően hivatkozhat teljeskörűen az említett jogokra, mivel kizárólag ez az az eljárás, amely az említett tagállamra bírságot kiszabó határozatot eredményezhet azon okból, hogy az említett cikk (1) bekezdése értelmében valótlan adatszolgáltatást teljesített.

68 Emellett szintén a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy gondoskodni kell arról, hogy a védelemhez való jog olyan eljárás keretében történő gyakorlása, amely jogsértés fennállását megállapító aktust eredményezhet, ne kerüljön veszélybe olyan helyzetben, amikor ezen eljárás megindítását megelőzően olyan műveleteket szerveznek, amelyek olyan információk összegyűjtését teszik lehetővé, amelyek meghatározó jellegűek lehetnek az ilyen jogsértés megállapítása szempontjából (lásd ebben az értelemben: 2004. január 7-i Aalborg Portland és társai kontra Bizottság ítélet, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P és C-219/00 P, EU:C:2004:6, 63–65. pont; 2017. április 27-i FSL és társai kontra Bizottság ítélet, C-469/15 P, EU:C:2017:308, 43. pont).

69 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az Eurostat a 479/2009 rendelet alapján teljesítette azon négy látogatást, amelyek lehetővé tették azoknak az információknak az összegyűjtését, amelyekre a Tanács a megtámadott határozatban támaszkodott. Ahogyan ugyanis a keresetlevélhez mellékletként csatolt levelezésből és jelentésekből kitűnik, először is a 2012 júniusában és szeptemberében tett két látogatást az említett rendelet 11a. cikke értelmében vett „konzultációs látogatásként”, majd a 2012 májusában megvalósultat a fenti két konzultációs látogatás közül az elsőt „előkészítő technikai látogatásként”, végül pedig a 2013 szeptemberében sorra kerülőt „*ad hoc* jellegű látogatásként” szervezték.

70 E körülmények között meg kell határozni, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, esetleges valótlan adatszolgáltatások fennállásáról történő információgyűjtést a 479/2009 rendelet lehetővé teszi-e, és igenlő válasz esetén azt, hogy azon látogatások szervezésének feltételei, amelyek során ezen információkat a jelen ügyben beszerezték, tiszteletben tartották-e az uniós jogalkotó által előírt eljárási követelményeket, és lehetővé tették-e a Spanyol Királyság számára, hogy az azt követő vizsgálati eljárás keretében gyakorolja a védelemhez való jogát.

71 Elsőként azon kérdés kapcsán, hogy az esetleges valótlan adatszolgáltatások fennállására vonatkozó információk összegyűjtését a 479/2009 rendelet lehetővé teszi-e, rá kell mutatni egyrészről, hogy e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy évente kétszer teljesítsenek adatszolgáltatást a Bizottság részére a tervezett és tényleges kormányzati hiányukról és államadósságuk szintjéről, annak az említett intézmény és a Tanács részére történő lehetővé tétele érdekében, hogy gyakorolják az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikk, valamint a 12. sz. jegyzőkönyv alapján őket külön-külön megillető hatásköröket. Márpedig éppen abban az esetben, amikor valamely tagállam ezen adatokra vonatkozóan valótlan adatszolgáltatást teljesít, teszi lehetővé az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése a Tanács számára, hogy e tagállam terhére jogsértést állapítson meg, és bírságot szabjon ki rá, ahogyan azt a főtanácsnok az indítványának 66. pontjában hangsúlyozta.

72 Másrészről a 479/2009 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése e rendelet (9) és (10) preambulumbekezdésével együttesen értelmezve kifejezetten az Eurostat feladatává teszi, hogy a Bizottság képviseletében pártatlanul és függetlenül elemezze ezen adatok minőségét, és ennek során ellenőrizze a számviteli szabályoknak való megfelelésüket, kimerítő jellegüket, megbízhatóságukat, aktualitásukat és koherenciájukat. E célból az Eurostat különösen hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az említett rendelet 11a. cikke alapján úgynevezett „konzultációs látogatásokat” tegyen a tagállamokban a megküldött adatok felülvizsgálata, azok módszertani és számviteli szempontú értékelése, valamint a minőségüket érintő lehetséges kockázatok és problémák azonosítása céljából. A Bizottság e szolgálata tehát jogosult arra, hogy e keretben általános jelleggel azonosítsa a szóban forgó adatok megbízhatóságával kapcsolatos, lehetséges problémákat.

73 Ily módon a 479/2009 rendelet és konkrétabban annak 11a. cikke képezte azt a jogalapot, amely lehetővé tette az Eurostat számára, hogy olyan látogatások alkalmával, mint a jelen ítélet 69. pontjában említett két konzultációs látogatás és egy előkészítő technikai látogatás, a lehetséges valótlan adatszolgáltatásokkal kapcsolatban információkat gyűjtsön.

74 Az ugyanazon pontban említett, azzal a céllal tett negyedik látogatást illetően, hogy kifejezetten a Valencia autonóm közösség könyvvitelével kapcsolatban végezzen vizsgálatot, kétségtelenül meg kell állapítani, hogy ilyen látogatásról a 479/2009 rendelet kifejezetten nem rendelkezik.

75 Az említett rendelet 11. cikke azonban kimondja, hogy az Eurostat folyamatos párbeszédet folytat a tagállamok statisztikai hatóságaival. Márpedig egy ilyen párbeszéd szükségszerűen magában foglalja, hogy az Eurostat az említett cikkben kifejezetten említett látogatásokon túlmenően teljesítheti azokat a különböző látogatásokat és helyszíni ellenőrzéseket, amelyeket e hatásköreinek gyakorlása igényel. Egyébiránt az 1173/2011 rendelet (7) és (8) preambulumbekezdése kifejezetten felhívja a Bizottságot arra, hogy az említett folyamatos párbeszéd keretében a tagállamokban helyszíni látogatásokat és felügyeleti látogatásokat tegyen.

76 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a 479/2009 rendelet 11. cikke olyan jogalapot képezett, amely lehetővé tette az Eurostat számára, hogy az említett negyedik látogatás keretében információkat gyűjtsön a lehetséges valótlan adatszolgáltatásokkal kapcsolatban.

77 Egyébiránt a Spanyol Királyság azon érvét illetően, amely szerint a vizsgálati eljárások megindítása előtt módszertani látogatást kellene tenni, elegendő megállapítani, hogy a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 2. cikkének (3) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a Bizottság dönthet úgy, hogy amennyiben nem tettek ilyen látogatást, nem indít vizsgálatot, anélkül hogy e tekintetben kötelezettséget állapítana meg a részére.

78 Ami másodszor azt a kérdést illeti, hogy a szóban forgó négy látogatást az uniós jogalkotó által előírt eljárási követelmények tiszteletben tartásával, és arra alkalmas módon teljesítették-e, hogy ne veszélyeztessék az azt követő vizsgálati eljárás keretében a Spanyol Királyság részére biztosított védelemhez való jog gyakorlását, meg kell jegyezni egyrészről, hogy a 479/2009 rendelet 11. cikkének

(2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamokban szervezett konzultációs látogatások keretében tett ideiglenes megállapításokat meg kell küldeni a tagállamok részére annak lehetővé tétele céljából, hogy azokra észrevételeket tegyenek.

79 A jelen ügyben a jelen ítélet 69. pontjában említett előkészítő technikai látogatás és két konzultációs látogatás keretében tett ideiglenes megállapításokat észrevételek tétele céljából megküldték a Spanyol Királyság részére, ahogyan azt az Eurostatnak a keresetlevélhez mellékletként csatolt jelentése is tanúsítja, amely magában foglalja az említett tagállam által e dokumentum ideiglenes változatának közlését követően benyújtott észrevételeket. Egyébiránt az említett tagállamot előzetesen részletesen tájékoztatták e látogatások pontos céljáról, és különösen arról, hogy más kérdések mellett a Valencia autonóm közösséggel kapcsolatos adatokat érintik, ahogyan az az említett 69. pontban idézett dokumentumokból kitűnik.

80 Másrészről a Spanyol Királyságot a 2013 szeptemberében szervezett látogatást megelőzően kellően egyértelműen és pontosan tájékoztatták arról, hogy e látogatás többek között a Valencia autonóm közösségre vonatkozó adatokat érintő esetleges valótlan adatszolgáltatásokkal lesz kapcsolatos, ahogyan az ugyanezen dokumentumokból kitűnik.

81 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az Eurostat által Spanyolországban 2012 májusában, júniusában és szeptemberében, valamint 2013 szeptemberében tett azon látogatások szervezési feltételei, amelyek során a megtámadott határozatot megalapozó információkat összegyűjtötték, tiszteletben tartották az uniós jog által előírt eljárási követelményeket.

82 Ennek következtében meg kell állapítani, hogy a Spanyol Királyság védelemhez való jogának a megtámadott határozatot megelőző vizsgálati eljárás során történő gyakorlását nem veszélyeztették azok a látogatások, amelyek során az Eurostat az említett eljárás megindítását megelőzően a fenti információkat összegyűjtötte.

83 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a Tanács a Spanyol Királyság védelemhez való jogának megsértése nélkül támaszkodott a megtámadott határozatban az említett látogatások során összegyűjtött információkra.

84 Következésképpen az első jogalap megalapozatlan.

A második, a megfelelő ügyintézéshez való jog megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

85 A Spanyol Királyság azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (1) bekezdésében kimondott megfelelő ügyintézéshez való jogot.

86 Az e jog lényegéhez tartozó objektív pártatlanság követelményének ugyanis nem felel meg, hogy a Bizottság az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésén alapuló valamely vizsgálati eljárás lefolytatását azon személyekre bízza, akik korábban részt vettek azokon a látogatásokon, amelyek ezen intézményt annak megállapítására indították, hogy komoly jelek utalnak olyan tények fennállására, amelyek ilyen eljárás megindítását indokolják. Márpedig a jelen ügyben az Eurostat által a vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat elfogadását megelőzően Spanyolországban tett látogatásokon részt vevő tizennégy alkalmazott közül három szintén tagja volt azon négyfős csapatnak, amelyet a Bizottság később az említett eljárás keretében igénybe vett. Ezenkívül az a szolgálat, amelyhez e három személy tartozik, azaz az Eurostat, a részrehajlás veszélyét hordozza, amennyiben az ő hatáskörébe tartozik a tagállamok által az államadóssággal és a hiánnyal kapcsolatban szolgáltatott adatok értékelése, és ezért érdekében áll, hogy a vizsgálati eljárást lefolytassák azon tagállam terhére,

amelynek az említett adatok manipulálását felrótták. E körülmények között azt a következtetést kell levonni, hogy a vizsgálati eljárást olyan feltételek mellett folytatták le, amelyek nem biztosították a Bizottság objektív pártatlanságát, és hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog e megsértése a Tanács által az említett eljárás eredményeként elfogadott határozatot jogsértővé teszi.

87 Noha a Tanács, amelyet a Bizottság támogat, azt állítja, hogy a Spanyol Királyság nem hivatkozhat a Charta 41. cikkének (1) bekezdésére, mivel tagállam, és nem az említett rendelkezés értelmében vett személy, megállapítja, hogy e tagállam az uniós jog általános elveként hivatkozhat a saját javára a megfelelő ügyintézés elvére. Ennek alapján az a körülmény, hogy a Bizottság az 1173/2011 rendelet alapján indított valamely vizsgálati eljárás lefolytatását olyan alkalmazottakra bízza, akik előzőleg részt vettek a 479/2009 rendelet alapján szervezett látogatásokon, nem sérti ezen elvet, mivel a szóban forgó két eljárásjogi keret jogi szempontból különböző. Ez annál is inkább igaz, mivel egy ilyen vizsgálati eljárás végén a Bizottságtól eltérő intézménynek, azaz a Tanácsnak kell határozatot elfogadnia a statisztikák manipulálásának megvalósulásáról, és bírságot kiszabnia az érintett tagállamra.

A Bíróság álláspontja

88 A Charta 41. cikkének (1) bekezdése, amelynek címe „A megfelelő ügyintézéshez való jog”, és amely e Chartának „A polgárok jogai” című V. címének rendelkezési között szerepel, többek között kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei részrehajlás nélkül intézzék.

89 A jelen ügyben egy tagállam hivatkozik e rendelkezésre. Anélkül, hogy a Bíróság állást foglalna abban a kérdésben, hogy e tagállam tekinthető-e az említett rendelkezés értelmében vett „személynek”, vagy hasonlítható-e ahhoz, és e jogcímen hivatkozhat-e az abban kimondott jogra, amit a Tanács és a Bizottság vitat, rá kell mutatni, hogy e jog az uniós jog olyan általános elvét tükrözi (2014. május 8-i N. ítélet C-604/12, EU:C:2014:302, 49. pont), amelyre tagállamok is hivatkozhatnak, és amelyre tekintettel tehát a megtámadott határozat jogszerűségét meg kell ítélni.

90 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik ugyanis, hogy az Unió intézményei kötelesek tiszteletben tartani az említett jogi alapelvet a tagállamokkal szemben indított olyan közigazgatási eljárások keretében, amelyek az utóbbiak részére sérelmet okozó határozathoz vezethetnek (lásd ebben az értelemben: 2004. július 15-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-501/00, EU:C:2004:438, 52. pont; 2015. június 24-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-549/12 P et C-54/13 P, EU:C:2015:412, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

91 Közelebbről ezen intézmények kötelezettsége, hogy a pártatlanság követelménye mindkét alkotóelemének megfeleljenek, amely egyrészről a szubjektív pártatlanság, amelynek alapján az érintett intézmény egyik tagja sem mutathat elfogultságot vagy személyes előítéletet, másrészt pedig az objektív pártatlanság, amelynek megfelelően ezen intézménynek e tekintetben megfelelő biztosítékokat kell nyújtania az esetleges előítéletekkel kapcsolatos összes jogszerű kétely kizárására (2013. július 11-i Ziegler kontra Bizottság ítélet, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 154. és 155. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

92 A jelen ügyben, noha a Bizottság szubjektív pártatlanságát a Spanyol Királyság nem kérdőjelezi meg, az utóbbi azt állítja, hogy a megtámadott határozat jogellenes, mivel az említett intézmény nem tett eleget az objektív pártatlanság követelményének azzal, hogy a vizsgálati eljárás lefolytatásával olyan csapatot bízott meg, amely nagyrészt az Eurostat olyan alkalmazottaiból állt, akik már részt vettek az említett szolgálat által a hivatkozott eljárás megindítását megelőzően Spanyolországban szervezett látogatásokon.

93 Elöljáróban rá kell mutatni, hogy – ahogyan arra a Spanyol Királyság jogosan hivatkozik – a Tanács és a Bizottság nem állítja megalapozottan, hogy ezen érvelést el kell utasítani azzal az indokkal, hogy a Tanács, nem pedig a Bizottság fogadta el a vizsgálati eljárás végén a megtámadott határozatot.

94 Figyelembe véve ugyanis a Bíróságnak a jelen ítélet 91. pontjában idézett ítélkezési gyakorlatát, meg kell állapítani, hogy amikor több uniós intézmény rendelkezik saját és elkülönült hatáskörrel egy valamely tagállammal szemben megindított, és adott esetben e tagállamra nézve sérelmet okozó határozatot eredményező eljárás keretében, ezen intézmények mindegyike köteles a maga részéről megfelelni az objektív pártatlanság követelményének. Következésképpen, még abban a feltételezett esetben is, ha csak az egyikük nem tett eleget e követelménynek, e jogsértés folytán jogellenessé válhat a másik által az érintett eljárás végén elfogadott határozat.

95 Ennek következtében a Bíróság feladata annak meghatározása, hogy a Bizottság elegendő biztosítékot nyújt-e a részéről esetlegesen fennálló előítéletekre vonatkozó minden jogos kétség kizárására abban az esetben, ha az olyan vizsgálati eljárás lefolytatásával, mint amely a megtámadott határozat elfogadásához is vezetett, olyan csapatot bíz meg, amely nagyrészt az Eurostat olyan alkalmazottaiból állt, akik már részt vettek az említett szolgálat által a hivatkozott eljárás megindítását megelőzően az érintett tagállamban szervezett látogatásokon.

96 E vonatkozásban meg kell állapítani, hogy egyrészt e látogatások, másrészt e vizsgálati eljárás jogi kerete különböző, és eltérő célra irányulnak.

97 Azon látogatásoknak ugyanis, amelyeket az Eurostat a tagállamokban az 479/2009 rendelet 11. és 11a. cikke alapján tehet, az a céljuk, hogy a Bizottság e szolgálata számára lehetővé váljon, hogy ugyanezen rendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban elvégezze a tagállamok által az államadósságuk és a kormányzati hiányuk tekintetében évente kétszer szolgáltatott adatok minőségének értékelését, ahogyan az a jelen ítélet 72. és 75. pontjából is kitűnik.

98 Konkrétan a vizsgálati eljárást az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése szabályozza, és e rendelkezéssel összhangban a célja annak a Bizottság számára történő lehetővé tétele, hogy minden szükséges vizsgálatot elvégezzen az említett adatokkal kapcsolatos, szándékos vagy súlyosan gondatlan valótlan adatszolgáltatások fennállásának megállapítása érdekében, amennyiben úgy véli, hogy komoly jelek utalnak olyan tények fennállására, amelyek ilyen adatszolgáltatásnak minősülhetnek.

99 Ezen elkülönülő jogi keretekre és e különböző célokra tekintettel meg kell állapítani, hogy noha az egyrészt az említett látogatásokkal, másrészt az említett vizsgálati eljárással érintett adatok részben egybeeshetnek, az Eurostat és a Bizottság által az említett adatok vonatkozásában külön-külön elvégzendő értékelés szükségképpen különböző.

100 Következésképpen az Eurostat által ezen adatok némelyikének minősége vonatkozásában a valamely tagállamban tett látogatások eredményeként végzett értékelés önmagában nem vetíti előre azt az álláspontot, amelyet a Bizottság az ugyanezen adatokra vonatkozó valótlan adatszolgáltatások fennállása kapcsán elfoglalhat, amennyiben ezt követően ezen intézmény vizsgálati eljárás e tárgyban történő megnyitása mellett dönt.

101 Ebből következően az a körülmény, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésén alapuló vizsgálati eljárás lefolytatásával olyan csapatot bíznak meg, amely nagyrészt az Eurostat olyan alkalmazottaiból áll, akik már részt vettek az említett szolgálat által a hivatkozott eljárás megindítását megelőzően az érintett tagállamban a 479/2009 rendelet alapján szervezett látogatásokon, önmagában nem teszi lehetővé a Bíróság számára annak megállapítását, hogy az említett eljárás végén elfogadott határozat jogellenes, mivel nem teljesítették az objektív pártatlanságnak a Bizottságra háruló követelményét.

102 Ráadásul rá kell mutatni egyrészről, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése nem az Eurostat részére – amelynek a kötelezettségeit a 479/2009 rendelet egyértelműen meghatározza, ahogyan a jelen ítélet 72. pontjában is szerepel –, biztosít hatáskört először is vizsgálati eljárás megindításáról való határozathozatalra, másodszor határoz meg kötelezettséget a vizsgálat

lefolytatására, harmadszor ad lehetőséget arra, hogy a Tanács részére az említett vizsgálat lezárultával szükségesnek tartott ajánlásokat és javaslatokat tegyen, hanem a Bizottság, és ily módon a testületként eljáró biztosok részére.

103 Másrészről az 1173/2011 rendelet egyáltalán nem biztosít saját hatáskört az Eurostat alkalmazottai részére a vizsgálati eljárás lefolytatása során.

104 E körülmények között úgy kell tekinteni, hogy az Eurostat alkalmazottainak az említett vizsgálati eljárásban biztosított szerep nem tűnik döntő jelentőségűnek sem ezen eljárás lefolyása, sem annak eredménye szempontjából.

105 A fenti megfontolásokból következően nem tekinthető úgy, hogy azon tényből, miszerint a vizsgálati eljárás lefolytatásával olyan csapatot bíztak meg, amely nagyrészt az Eurostat olyan alkalmazottaiból állt, akik már részt vettek az említett szolgálat által a hivatkozott eljárás megindítását megelőzően Spanyolországban szervezett látogatásokon, az következik, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban állítólag nem tett eleget az objektív pártatlanság követelményének.

106 Következésképpen a második jogalap megalapozatlan.

A jogsértés hiányára alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

107 A Spanyol Királyság azt állítja, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése által ahhoz megkövetelt különböző feltételek, hogy a Tanács megalapozottan megállapíthassa valamely jogsértés fennállását, a jelen ügyben nem teljesülnek.

108 E vonatkozásban az említett tagállam először is azt állítja, hogy a vele szemben felhozott tények nem minősíthetők „valótlan adatszolgáltatásnak”. Meg kell ugyanis különböztetni az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése által tiltott jogsértésnek minősülő valótlan adatszolgáltatást megvalósító tényeket azoktól, amelyek az Eurostat részére korábban megküldött adatok egyszerű felülvizsgálatának körébe tartoznak, amely utóbbi intézkedést a 479/2009 rendelet 6. cikke megengedi. Pontosabban az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy kizárólag a Bizottság részére teszi lehetővé a tagállamok által a tényadatok vonatkozásában teljesített valótlan adatszolgáltatás szankcionálását. Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy a tervadatokkal kapcsolatos valótlan adatszolgáltatás nem tartozik e rendelkezés hatálya alá. Az ezzel ellentétes értelmezés ugyanis megfosztaná tartalmától a 479/2009 rendelet 6. cikkét, amennyiben az lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a korábban az Eurostat részére megküldött tervadatokat felülvizsgálják. Márpedig a jelen ügyben a megtámadott határozatban említett körülményeket úgy kell tekinteni, mint amelyek a Bizottság által a 2012. március 30-i értesítésben megküldött tervadatok felülvizsgálatának körébe tartoznak, amit az Eurostat a szóban forgó felülvizsgált adatok közzététele révén tudomásul vett.

109 Másodszor meg kell állapítani, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése nem valamennyi valótlan adatszolgáltatás szankcionálását teszi lehetővé a Tanács számára, hanem csupán azokét, amelyek joghatásaik folytán veszélyeztetik az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikk, valamint a 12. sz. jegyzőkönyv alapján a Tanács és a Bizottság által biztosított gazdasági és költségvetési összehangolást és felügyeletet. Márpedig a jelen ügyben a Spanyol Királyságnak felrótt valótlan adatszolgáltatások a szóban forgó adatok utólagos felülvizsgálatának gyorsasága és az érintett kiadások összege miatt nem akadályozták jelentősen a Tanácsot és a Bizottságot abban, hogy hatásköreiket e vonatkozásban gyakorolják.

110 Harmadszor nem róható súlyos gondatlanság a Spanyol Királyság terhére. A megtámadott határozat ugyanis olyan valótlan adatszolgáltatások fennállására összpontosított, amelyek a teljes költségvetési hiányon belül egyetlen autonóm egység hiányára vonatkoztak, jóllehet az érintett tagállam összességében gondosan járt el. Ezenkívül e határozat egyáltalán nem veszi figyelembe azon együttműködést, amelyet az említett tagállam tanúsított a Bizottság által folytatott vizsgálat során azt követően, hogy spontán módon jelezte a szóban forgó szabálytalanságokat az említett intézménynek.

111 A Tanács, amelyet a Bizottság támogat, először is azzal az ellenvetéssel él, hogy az a körülmény, miszerint az Eurostat a 479/2009 rendelet 6. cikke alapján felülvizsgált adatokat tesz közzé, nem akadálya annak, hogy az érintett tagállamot az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján szankcionálni lehessen, ha ezen adatok közzétételére valótlan adatszolgáltatásokat követően kerül sor.

112 Ezt követően a Tanács és Bizottság megjegyzi, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi a hiányra és az adósságra vonatkozó, az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikk, valamint a 12. sz. jegyzőkönyv alkalmazása szempontjából lényeges adatokat érintő valamennyi valótlan adatszolgáltatás szankcionálását. Ezen adatok mindegyike alapvető fontosságú ugyanis a gazdasági és költségvetési koordinációs és felügyeleti feladataik ellátásához, ahogyan ez az 1173/2011 rendelet (16) preambulumbekezdéséből kitűnik. E körülmények között valamely valótlan adatszolgáltatás joghatásait nem valamely jogsértés fennállásának meghatározásához, hanem ahogyan a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat lehetővé teszi, és ahogyan a jelen ügyben történt, kizárólag a jogsértésnek megfelelő bírság kiszámításához kell figyelembe venni

113 Végül a Spanyol Királyságnak felróható súlyos gondatlanság fennállása kapcsán a Tanács és a Bizottság egyrészről úgy véli, hogy a területi egységeinek cselekményeiért e tagállamot kell felelősségre vonni, ahogyan kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset keretében is, és hogy nincs összhangban a tényállással annak állítása, hogy az említett tagállam spontán módon jelezte a valótlan adtaszolgáltatások fennállását a Bizottság részére. Másrészről azon együttműködés, amelyet e tagállam a vizsgálat során tanúsított, bár nem befolyásolja az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő jogsértés minősítését, enyhítő körülményként figyelembe vehető a bírság összegének kiszámítása keretében, ahogyan azt a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat lehetővé teszi, és ahogyan arra a jelen ügyben sor került.

A Bíróság álláspontja

114 Először is meg kell állapítani, hogy a Spanyol Királyság nem vitatja a Tanács által vele szemben állított tényeket. Kétségtelen tehát először is, hogy az említett tagállam által az Eurostat részére 2012. március 30-án szolgáltatott adatok 4,5 milliárd euróval alacsonyabb összegben tüntették fel a 2008–2011. évekre vonatkozó tényleges és tervezett költségvetési hiányát, amelyből 1,9 milliárd euró kizárólag a Valencia autonóm közösséget érinti, majd pedig az, hogy az összeg ezen autonóm közösség tekintetében való csökkenését az magyarázza, hogy az említett autonóm közösség könyvvizsgáló hivatala több éven keresztül jóváhagyta a bizonyos egészségügyi kiadások elszámolásának elmaradásából és az eredményszemléletű elszámolás elvének megsértéséből eredő szabálytalanságokat tartalmazó számviteli nyilvántartásokat, és végül az, hogy e helyzet az említett autonóm közösség számvevőszékének ismételt jelzései ellenére több éven keresztül fennállt.

115 Ezzel szemben a Spanyol Királyság a lényegében a jelen ítélet 108–110. pontjában felidézett három érvcsoporttal vitatja a Tanács által így megállapított tényállás jogi minősítését, amelyek értékelése először is az 1173/2011 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének értelmezését teszi szükségessé.

116 E rendelkezés értelmében három feltételnek kell együttesen teljesülnie ahhoz, hogy a Tanács megállapíthassa valamely jogsértés megvalósulását. Először is az érintett tagállamnak valótlan adatszolgáltatást kell teljesítenie, másodszor e valótlan adatszolgáltatásoknak a hiányra és az adósságra

vonatkozó, az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikk, illetve a 12. sz. jegyzőkönyv alkalmazása szempontjából lényeges adatokat kell érintenie, harmadszor pedig e tagállamnak szándékosan vagy súlyos gondatlanságból kell eljárnia.

117 Mindenekelőtt e három feltétel közül az elsőt illetően a Spanyol Királyság, ahogyan az a jelen ítélet 108. pontjából kitűnik, azt állítja, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tervadatok kapcsán teljesített valótlan adatszolgáltatások nem tartoznak e rendelkezés hatálya alá.

118 E tekintetben azonban rá kell mutatni, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének szövege a tagállamok által teljesített valótlan adatszolgáltatások összességére utal anélkül, hogy e rendelkezés hatályát bizonyos típusú adatszolgáltatásokra vagy hibákra korlátozná. Ezenkívül az 1173/2011 rendelet (16) preambulumbekezdése, amely kifejti az említett rendelet által követett célt, kimondja, hogy e rendelkezés célja a tagállamok attól való visszatartása, hogy valótlan adatszolgáltatásokat teljesítsenek, anélkül hogy az utóbbiak különböző típusait megkülönböztetné.

119 Meg kell tehát állapítani, hogy az 1173/2011 rendelet (16) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 8. cikke (1) bekezdésének hatálya felöleli a tagállamok által a hiányukra és adósságukra vonatkozó azon adatokkal kapcsolatos valamennyi adatszolgáltatást, amelyekről a 479/2009 rendelet 3. cikke alapján értesíteniük kell az Eurostatot, ahogyan a jelen ítélet 71. pontjában szerepel, a tervadat jellegű adatokat érintő adatszolgáltatásokat is beleértve.

120 E következtetést nem kérdőjelezi meg a Spanyol Királyság azon érve, amely szerint a tervadatok kapcsán teljesített valótlan adatszolgáltatásoknak az 1173/2011 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének hatálya alá sorolása megfosztja a 479/2009 rendelet 6. cikkét a tartalmától, amennyiben az lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a korábban az Eurostat részére megküldött tervadatokat felülvizsgálják.

121 Ahogyan ugyanis magából a 479/2009 rendelet 6. cikkének szövegéből következik, e rendelkezés nem arra irányul, hogy a tagállamoknak lehetőséget adjon az Eurostat tájékoztatására azon különös esetben, amikor a tervadatokat az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett valótlan adatszolgáltatás felfedezését követően felülvizsgálják, hanem arra való általános kötelezésükre, hogy e szolgálatot a korábban szolgáltatott adatok minden jelentős felülvizsgálatának esetéről értesítsék. A tagállamokat tehát arra kötelezi, hogy mind a tervadatok felülvizsgálatának eseteit, mind a tényadatok felülvizsgálatának eseteit jelezzék, a Tanács részére biztosított azon lehetőségtől függetlenül, hogy szankciót alkalmazzon velük szemben, ha a szóban forgó adatok vonatkozásában valótlan adatszolgáltatást teljesítettek. Következésképpen az, hogy a tervadatokkal kapcsolatos valótlan adatszolgáltatásokat az 1173/2011 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozóként veszik figyelembe, egyáltalán nincs befolyással a 479/2009 rendelet 6. cikkének tartalmára.

122 Következésképpen megalapozatlan a Spanyol Királyság azon érve, amely szerint az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tervadatok kapcsán teljesített valótlan adatszolgáltatások nem tartoznak e rendelkezés hatálya alá.

123 Ezt követően a jelen ítélet 116. pontjában említett második feltételt illetően a Spanyol Királyság arra hivatkozik, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése kizárólag azon valótlan adatszolgáltatások szankcionálását teszi lehetővé a Tanács számára, amelyek joghatásaik folytán veszélyeztetik az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikk, valamint a 12. sz. jegyzőkönyv alapján a Tanács és a Bizottság által biztosított gazdasági és költségvetési összehangolást és felügyeletet.

124 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében a Tanács jogosult szankcionálni a hiányra és az adósságra vonatkozó, az EUMSZ 121. és EUMSZ 126. cikk, valamint a 12. sz. jegyzőkönyv alkalmazása szempontjából lényeges adatokat illetően a tagállamok által teljesített valótlan adatszolgáltatásokat. E rendelkezés tehát az ilyen

adatszolgáltatásokat az érintett adatok tárgyára utalva határozza meg, amely a szóban forgó tagállam hiánya és adóssága. A Spanyol Királyság által állítottakkal szemben azonban nem tartalmaz olyan elemet, amely azon konkrét hatásra utalna, amelyet ezen adatszolgáltatásoknak kell gyakorolnia.

125 E körülmények között az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a Tanács számára az érintett tagállam hiányára és az adósságára vonatkozó adatokkal kapcsolatos minden valótlan adatszolgáltatás szankcionálását, függetlenül attól, hogy azok azzal a hatással járnak-e, hogy veszélyeztetik a Tanács és a Bizottság által biztosított gazdasági és költségvetési összehangolást és felügyeletet.

126 Következésképpen a Spanyol Királyságnak a jelen ítélet 123. pontjában említett érve megalapozatlan.

127 Végül a jelen ítélet 116. pontjában említett harmadik feltételt illetően, amelynek alapján az érintett tagállamnak szándékosan vagy súlyos gondatlanságból kell eljárnia ahhoz, hogy jogsértést lehessen a terhére róni, a Spanyol Királyság azt állítja, hogy e feltétel nem tekinthető teljesültnek, mivel egyfelől a jelen ügyben szóban forgó valótlan adatszolgáltatások a teljes költségvetési hiányon belül csak egyetlen autonóm közösség hiányát érintik, másfelől együttműködött a Bizottság által folytatott vizsgálat során azt követően, hogy spontán módon jelezte a szóban forgó szabálytalanságokat az említett intézménynek.

128 Ami elsőként az arra a tényre alapított érvet illeti, hogy a jelen ügyben szóban forgó valótlan adatszolgáltatások a teljes költségvetési hiányon belül csak egyetlen autonóm közösség hiányát érintik, elegendő rámutatni, hogy az érintett tagállam részéről fennálló súlyos gondatlanságnak az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szereplő jogsértés minősítése céljából történő megítélése nem az említett tagállam által teljesített valótlan adatszolgáltatásokhoz vezető szabálytalanságok többé vagy kevésbé korlátozott jellegétől, hanem attól függ, hogy az említett tagállam milyen mértékben nem tett eleget azon gondossági kötelezettségének, amely őt az Eurostat részére a 479/2009 rendelet 3. cikke alapján szolgáltatandó adatok részletezése és ellenőrzése területén terheli.

129 Másodszor azon körülményt illetően, hogy a Spanyol Királyság együttműködött a Bizottság által folytatott vizsgálatban azt követően, hogy spontán módon jelezte a szóban forgó szabálytalanságokat az említett intézmény részére, emlékeztetni kell arra, hogy ahogyan az a jelen ítélet 65. pontjában is szerepel, a vizsgálati eljárásnak az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (3) bekezdésében szabályozott megnyitását olyan tényekre utaló komoly jelek fennállásának kell igazolnia, amelyek szándékosan vagy súlyos gondatlanságból tett valótlan adatszolgáltatásoknak minősülhetnek.

130 Ebből következik, hogy e súlyos gondatlanság fennállását a valótlan adatszolgáltatásoknak minősülő körülményekre tekintettel kell értékelni, függetlenül az említett tagállam által az ilyen adatszolgáltatások teljesítését követően tanúsított magatartásra.

131 Következésképpen, ellentétben azzal, amit a Spanyol Királyság állít, sem az a körülmény, hogy a jelen ügyben szóban forgó valótlan adatszolgáltatások az egész kormányzati hiányon belül csak egyetlen autonóm közösség hiányát érintik, sem az a tény, hogy e tagállam együttműködött a Bizottság által végzett vizsgálatban azt követően, hogy spontán módon jelezte a szóban forgó szabálytalanságokat az említett intézménynek, nem kérdőjelezi meg a súlyos gondatlanság Tanács által elfogadott minősítését.

132 A fentiek alapján rá kell mutatni, hogy bár nem volt hatással a jogsértés fennállására, azt a tényt, hogy az érintett tagállam együttműködést tanúsít a valótlan adatszolgáltatások megállapítása és a vizsgálat során, a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikke (3) bekezdésének e) pontjával összhangban enyhítő körülményként kell figyelembe venni a bírság kiszámítása során.

133 A fenti indokok összességére tekintettel a harmadik jogalapot teljes egészében, mint megalapozatlant el kell utasítani.

A bírság összegének aránytalanságára vonatkozó negyedik jogalapról

A felek érvei

134 Keresetlevelében a Spanyol Királyság azt állította, hogy a megtámadott határozattal kiszabott bírság a kiszámításához figyelembe vett időbeli keret téves meghatározása miatt aránytalan volt.

135 E tekintetben az említett tagállam arra hivatkozott, hogy a Tanács megsértette a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdését, amelynek értelmében a bírságot azon referenciaösszeg alapján kell kiszámítani, amely megfelel azon nagyobb hatás 5%-ának, amelyet „a valótlan bemutatás a túlzott hiány esetén követendő eljárás […] szerinti adatszolgáltatás releváns évei tekintetében [a] hiány[ra] gyakorol”. E kifejezést ugyanis úgy kell értelmezni, hogy a Tanácsnak először is fel kell mérnie, hogy e valótlan adatszolgáltatások milyen hatást gyakorolnak a hiány szintjére az értesítésben szereplő és ezen adatszolgáltatásokkal érintett évek mindegyike vonatkozásában, ezt követően meg kell határoznia azt az évet, amelynek esetében e hatás a legjelentősebb, és végül kizárólag e hatás alapján kell a referenciaösszeget meghatároznia. A jelen ügyben ezen értelmezésnek arra kellett volna vezetnie a Tanácsot, hogy a referenciaösszeget a Spanyol Királyság által kizárólag a 2011. év vonatkozásában be nem jelentett kiadások (azaz 862 millió euró) alapján határozza meg. Márpedig ezen intézmény az említett referenciaösszeget a 2012. március 30-i értesítésben szereplő és a valótlan adatszolgáltatásokkal érintett valamennyi év, azaz a 2008–2011. évek vonatkozásában be nem jelentett kiadások (azaz hozzávetőleg 1,9 milliárd euró) alapján határozta meg. Következésképpen igazolt, ha a Bíróság e tévedést úgy orvosolja, hogy a referenciaösszeget (94,65 millió euróról) 43,1 millió euróra, és ennek következtében a bírságot (18,93 millió euróról) 8,62 millió euróra csökkenti.

136 Válaszában, majd pedig a tárgyaláson a Spanyol Királyság e tekintetben hozzátette, hogy a Tanács által elkövetett tévedés folytán ezen intézményt a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának elvét is megsértette.

137 Ellenkérelmében a Tanács, amelyet a Bizottság támogat, erre azt a választ adta, hogy a megtámadott határozattal kiszabott bírságot a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikke (2) bekezdésének megfelelően számították ki. E rendelkezést ugyanis úgy kell értelmezni, hogy a Tanácsnak először is meg kell határoznia, hogy mely évek szerepelnek az értesítésben, és melyeket érintik a valótlan adatszolgáltatások, ezt követően fel kell mérnie e valótlan adatszolgáltatásoknak a hiány szintjére valamennyi szóban forgó év vonatkozásában gyakorolt teljes hatását, végül pedig e teljes hatást kell alapul vennie a bírság referenciaösszegének meghatározása érdekében. A jelen ügyben ezen értelmezés jogosan vezette a Tanácsot arra, hogy a referenciaösszeget a Spanyol Királyság által be nem jelentett kiadások alapján határozza meg a 2012. március 30-i értesítésben szereplő és a valótlan adatszolgáltatásokkal érintett valamennyi év, azaz a 2008–2011. évek vonatkozásában.

138 Ugyanezen ellenkérelemben a Tanács arra is hivatkozott, hogy noha a Spanyol Királyság az 1173/2011 rendelet visszaható hatállyal történő alkalmazását vitatja, a bírság összegének kiszámítása érdekében figyelembe vett valótlan adatszolgáltatásokat 2012. március 30-án, azaz az 1173/2011 rendelet 2011. december 13-i hatálybalépését követően teljesítették.

139 Mindazonáltal a tárgyaláson a Tanács és a Bizottság arra hivatkozott, hogy a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának elvére történő hivatkozást a válasz szakaszában felhozott jogalapnak, azaz a Bíróság eljárási szabályzata 127. cikkének (1) bekezdése értelmében vett új, és az említett rendelkezés alapján elfogadhatatlan jogalapnak kell tekinteni.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

140 A Bíróság eljárási szabályzata 127. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

141 Ennek megfelelően a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban azon érvet, amely valamely korábban a keresetlevélben kifejtett jogalap kiterjesztésének minősül, és amely ahhoz szorosan kapcsolódik, nem lehet elfogadhatatlannak tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Parlament és Tanács, C-88/14, EU:C:2015:499, 13. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

142 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a Spanyol Királyság azon érve, amely szerint a megtámadott határozattal kiszabott bírság megsértette a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának elvét, részét képezi a válasz azon érveinek, amelyek a keresetlevélben felhozott negyedik jogalap kiterjesztésének minősül. Ezt követően ezen érv és ezen jogalap elemzéséből kitűnik, hogy mindkettő a megtámadott határozat egyetlen és ugyanazon vonatkozását bírálja, azaz azt a tényt, hogy a Tanács a Spanyol Királyságra kiszabandó bírság referenciaösszegét az említett tagállam által a 2012. március 30-án teljesített adatszolgáltatásban foglalt valótlan adatok összességének figyelembevételével számította ki a 2008–2011. évekre be nem jelentett kiadások kapcsán ahelyett, hogy kizárólag az említett tagállam által a 2011. évre vonatkozóan teljesített valótlan adatszolgáltatásokat vette volna figyelembe. A fentiek alapján a szóban forgó érv és jogalap szoros kapcsolatban áll egymással.

143 Ezekből az okokból a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalma elvének megsértésére alapított érvet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

– Az ügy érdeméről

144 Meg kell vizsgálni a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalma elvének megsértésére alapított érvet, amennyiben magát a Spanyol Királyságra kiszabott bírság létét megkérdőjelezi, majd a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikke (2) bekezdésének megsértésével kapcsolatos azon érveket, amelyek csak az említett bírság számításának feltételeit érintik.

145 Ami elsőként a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalma elvének megsértésére alapított érvet illeti, előzetesen rá kell mutatni, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának elve az uniós jog egyik alapelve (lásd ebben az értelemben: 1984. július 10-i Kirk ítélet, 63/83, EU:C:1984:255, 22. pont; 2007. február 8-i Groupe Danone kontra Bizottság ítélet, C-3/06 P, EU:C:2007:88, 87. pont). E jogi alapelv megköveteli, hogy a valamely személynek felrótt jogsértés és az ezen a jogcímen kiszabott szankció megfeleljen azoknak, amelyeket a jogsértést megvalósító cselekmény vagy mulasztás időpontjában a jogszabályok előirányoztak (lásd ebben az értelemben: 1984. július 10-i Kirk ítélet, 63/83, EU:C:1984:255, 21. pont; 2015. szeptember 8-i Taricco és társai ítélet, C-105/14, EU:C:2015:555, 56. pont).

146 Közelebbről, egyrészt az említett jogi alapelvet olyan bírságokra is alkalmazni kell, amelyek közigazgatási jellegűek (lásd ebben az értelemben: 2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 202. pont). Következésképpen valamely bírságnak az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján történő kiszabása nem vonható ki az említett jogi alapelv alkalmazása alól, annak ellenére, hogy e rendelet 9. cikke pontosítja, hogy az ilyen szankció közigazgatási jellegű.

147 Másrészről a tagállamok szintén jogosultak a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának alapelvére hivatkozni a rájuk az uniós jog megsértése miatt kiszabott bírságok jogszerűségének vitatása céljából (lásd ebben az értelemben: 2012. december 11-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-610/10, EU:C:2012:781, 51. pont).

148 Annak megállapítása érdekében, hogy ezen jogi alapelvet a jelen ügyben megsértették-e, ahogyan azt a Spanyol Királyság állítja, először is emlékeztetni kell arra, hogy a 479/2009 rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével, és a korábban az 1994. január 1-jén hatályba lépett 3605/93 rendeletben szereplő, lényegében azonos rendelkezéssel összhangban a tagállamok a fenti időponttól kezdve kötelesek minden év április 1-je előtt adatot szolgáltatni az Eurostat részére a szóban forgó évre vonatkozó tervezett kormányzati hiányukról, naprakész becslést adni az n–1. évre vonatkozó tényleges kormányzati hiányukról, valamint az n–2., n–3. és az n–4. évekre vonatkozó tényleges kormányzati hiányukról.

149 E rendelkezés alapján küldte meg a Spanyol Királyság az Eurostat részére a 2012. március 30-i értesítést, amely többek között átvette a kormányzati hiányára a 2008–2011. évek tekintetében vonatkozó adatokat, ami a felek között nem vitatott.

150 Ezt követően, az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése az említett rendelet hatálybalépése, 2011. december 13. óta úgy rendelkezik, hogy az a körülmény, hogy valamely tagállam szándékosan vagy súlyos gondatlanságból az ilyen értesítésben szereplő adatokra vonatkozóan valótlan adatszolgáltatást teljesít, olyan jogsértésnek minősül, amelynek alapján pénzbírság szabható ki.

151 Márpedig a jelen ügyben a felek között nem vitatott, hogy a 2012. március 30-i értesítés, amely későbbi az 1173/2011 rendelet hatálybalépésénél, valótlan adatszolgáltatást tartalmazott az említett tagállam költségvetési hiányára a 2008–2011. évek tekintetében vonatkozó adatok kapcsán, és különösen alacsonyabb összegben tüntette fel Valencia autonóm közösség hiányát az említett évek során, ahogyan az a jelen ítélet 114., 135. és 137. pontjából kitűnik.

152 Következésképpen a Spanyol Királyságnak felrótt jogsértés és az említett tagállamra az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján kiszabott szankció megfelel azoknak, amelyeket az említett adatszolgáltatások teljesítése időpontjában a jogszabályok előirányoztak. Következésképpen azon állítást, amely szerint a megtámadott határozat sérti a büntetőjogi rendelkezések visszaható hatálya tilalmának elvét, mint megalapozatlant, el kell utasítani.

153 Másodszor a Spanyol Királyságnak a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikke (2) bekezdésének az említett tagállamra kiszabott pénzbírság összegének téves kiszámítása miatt történő megsértésére alapított érvét illetően meg kell állapítani, hogy ahogyan a megtámadott határozat (7) preambulumbekezdéséből kitűnik, a Tanács e pénzbírság referenciaösszegét a fenti rendelkezés alapján határozta meg, amely utóbbit magát is az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján és az említett rendelet (17) preambulumbekezdésében megjelölt célból fogadták el.

154 A 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdése értelmében az említett összeget a jelen esetben azon nagyobb hatás 5%-ában kell meghatározni, amelyet a Spanyol Királyság valótlan adatszolgáltatásai az utóbbi hiányának szintjére a 2012. március 30-i adatszolgáltatása által lefedett releváns évek vonatkozásában gyakoroltak.

155 E vonatkozásban nem vitatott a felek között először is az, hogy a fenti rendelkezés értelmében véve az említett értesítésben „szereplő releváns évek” a 2008–2011. évek, másodszor hogy a valótlan adatszolgáltatásnak a Spanyol Királyság hiányára ugyanezen rendelkezés értelmében gyakorolt „hatása” megfelel a Valencia autonóm közösség által az említett években be nem jelentett kiadásai összegének, harmadszor pedig, hogy az e kiadások összege 29 millió eurót tesz ki a 2008. év, 378 millió eurót a 2009. év, 624 millió eurót a 2010. év és 862 millió eurót a 2011. év vonatkozásában, azaz összesen közel 1,9 milliárd eurót.

156 Ezzel szemben, ahogyan a jelen ítélet 135. és 137. pontjában is szerepel, a felek nem értenek egyet abban, hogyan kell meghatározni a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „nagyobb mértékű hatás” fogalmát, tekintettel arra, hogy az utóbbi határozat egyáltalán nem tartalmaz fogalommeghatározást.

157 Márpedig azon rendelkezés különböző nyelvi változatai, amelyben e fogalom szerepel, nem teszik lehetővé értelmének világos és egyértelmű meghatározását, ahogyan arra a főtanácsnok az indítványának 163. pontjában rámutatott.

158 E körülmények között a szóban forgó fogalmat az említett rendelkezés szövegösszefüggésére és céljára tekintettel kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 122. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 E tekintetben, mivel a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdése arra irányul, hogy pontosítsa az 1173/2011 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése alapján kiszabott pénzbírság összege meghatározásának szempontjait, annak szövegét az utóbbi rendelkezés céljára tekintettel kell értelmezni.

160 Ahogyan a jelen ítélet 118. pontjában szerepel, az 1173/2011 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének célja, hogy a tagállamokat a valótlan adatszolgáltatástól visszatartsa oly módon, hogy a Tanács számára lehetővé teszi az ilyen adatszolgáltatások szankcionálását. Ugyanezen rendelet 8. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy az említett cikk (1) bekezdésében említett pénzbírságnak hatékonynak, visszatartó erejűnek és a valótlan adatszolgáltatások jellegével, súlyosságával, valamint időtartamával arányosnak kell lennie.

161 Márpedig, ahogyan a főtanácsnok az indítványának 165. pontjában rámutatott, ha a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdésében szereplő „nagyobb mértékű hatás” fogalmát úgy kellene érteni, hogy a pénzbírságot azon hatás alapján kell kiszámítani, amelyet a valótlan nyilatkozatok egy év során kifejtettek, jóllehet ezen adatszolgáltatások több évre vonatkoznak, az nem lenne arányos az említett adatszolgáltatások által lefedett időszakkal, és ennek következtében nem lenne visszatartó erejű sem.

162 E körülmények között a 2012/678 felhatalmazáson alapuló határozat 14. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „nagyobb mértékű hatás” fogalmát a szóban forgó rendelkezés által követett célra tekintettel úgy kell érteni, hogy azon teljes hatásra utal, amelyet a valótlan adatszolgáltatást teljesítő tagállam költségvetési hiányára vagy államadósságára gyakoroltak az értesítésében szereplő valamennyi év során, amelyre az ilyen adatszolgáltatások vonatkoztak.

163 A jelen ügyben a Tanács tehát érvényesen állapíthatta meg a megtámadott határozat (7) preambulumbekezdésében, hogy a Spanyol Királyságra kiszabandó szankció referenciaösszegét az említett tagállam által – Valencia autonóm közösség vonatkozásában – a 2008–2011. évek folyamán be nem jelentett kiadások teljes összegének 5%-ában kell meghatározni.

164 A fenti megfontolások összességére tekintettel a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

165 Mivel a Spanyol Királyság által a megsemmisítés iránti keresete alátámasztásául felhozott valamennyi jogalapot el kell utasítani, a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

166 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A jelen esetben a Spanyol Királyságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az említett intézmény részéről felmerült költségek viselésére.

167 Egyébiránt az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások